

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123227281
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6123227281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: Y. M. E. H. S. Y. G. E. Q. Á., A. T. XX.X.XXXX, S.H. W. W., Č.. F. Č.. XXX/XX, zastúpená KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 648 892, Banská Bystrica, Komenského č. 3, za ktorú konajú JUDr. Juraj Koval a JUDr. Oskar Chnápko, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, Bratislava, Digital Park I, Einsteinova č. 21, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, Bratislava, Štefánikova č. 8, za ktorú koná JUDr. František Sedlačko, o zaplatenie 506,- € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 25. júna 2024, č. k. B5-60 C 30/2023-79, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 25. júna 2024, č. k. B5-60 C 30/2023-79, potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Rozsudkom zo dňa 25.6.2024, č. k. B5-60 C 30/2023-79, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 149, § 150 ods. 2, § 153 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, § 823, § 422 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“ alebo aj „OZ“), § 4 ods. 2 písm. b/, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o „PZP“). V odôvodnení uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu došlým Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 9.2.2023, postúpeným bývalému Okresnému súdu Bratislava V ako miestne príslušnému dňa 9.5.2023, sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 506,- €, úrok z omeškania vo výške 7 % ročne z tejto sumy od 4.12.2022 do zaplatenia a trovy konania. Žalobkyňa tvrdila, že je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Mercedes A, EČV: B.-XXXCB. Dňa 1.10.2022 došlo ku škodovej udalosti, ktorej jedným z účastníkov bola žalobkyňa na osobnom motorovom vozidle, a to zavineným konaním vodiča na motorovom vozidle s EČV: N.-XXXBT. Uvedená poisťovňa je u žalovaného vedená pod číslom XXXX.XXXX/XXX-X. Škodca ako poistený mal so žalovaným ako poisťovateľom uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Keďže osobné motorové vozidlo žalobkyne bolo po poisťovnej udalosti, resp. následkom stretu s motorovým vozidlom škodcu poškodené, žalobkyňa uzavrela so spoločnosťou ADIA-ZV s.r.o., Stráž 8006, 960 01 Zvolen, IČO: 47 729 783, zmluvu o oprave vecí. Z dôvodu opravy poškodeného osobného motorového vozidla spoločnosťou ADIA-ZV s.r.o. bola žalobkyňa nútená zapožičať si náhradné vozidlo.

Vzhľadom na spôsobenú poistnú udalosť uzatvorila dňa 3.10.2022 zmluvu o nájme dopravného prostriedku so spoločnosťou Privilege SK s.r.o., Gerlachovská 2, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 47 471 964, ako prenajímateľom, predmetom ktorej bolo vozidlo značky Seat Leon, EČV: W.-XXXFY. Vozidlo zn. Seat Leon bolo žalobkyni prenajaté na obdobie 11 dní, teda v období odo dňa odovzdania osobného motorového vozidla do servisu spoločnosti ADIA-ZV s.r.o. do oznámenia žalovaného o totálnej škode na vozidle žalobkyne, za cenu 46,- €/deň prenájmu. Spoločnosť Privilege SK s.r.o. následne žalobkyni za prenájom vozidla vystavila faktúru č. XXXXXXXX, zo dňa 17.10.2022, s dátumom splatnosti dňa 31.10.2022 na sumu 506,- €. Žalovaný listom označeným ako Oznámenie stanoviska k škodovej udalosti zo dňa 18.11.2022 oznámil, že nie je možné vysporiadať uplatnený nárok na náhradu požičovného z dôvodu, že žalobkyňa údajne žiadne náklady na prenájom náhradného vozidla nevynaložila. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 17Co/24/2022, ako aj na to, že napriek tomu, že krajský súd sa v danom rozhodnutí zaoberal úhradou faktúry za opravu motorového vozidla, je podľa žalobkyne možné toto rozhodnutie aplikovať aj v prípade vzniku škody, ktorá spočíva v nutnosti prenájmu náhradného vozidla. Žalobkyňa uviedla, že z jej strany došlo k úhrade faktúry č. 2022318 za prenájom náhradného motorového vozidla. Podľa žalobkyne skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo, ktoré si bola nútená zapožičať v spoločnosti Privilege, pričom si žiada zaplatiť iba toľko, čo jej v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka ušlo. Z dokladov predložených k podanej žalobe je zrejmé, že žalobkyni vznikla škoda v celkovej výške 506,- €, a to v dôsledku nutnosti prenájmu náhradného motorového vozidla. V žalobe označila a predložila listinné dôkazy - potvrdenie objednávky zo dňa 3.10.2022, zmluvu o nájme dopravného prostriedku zo dňa 3.10.2022, list žalovaného zo dňa 13.10.2022, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 17.10.2022, oznámenie stanoviska k škodovej udalosti zo dňa 18.11.2022 a doklad o úhrade faktúry č. XXXX. Na preukázanie skutočnosti, či z jej strany došlo alebo nedošlo k úhrade faktúry za prenájom, žalobkyňa žiadala vykonať dopyt na prenajímateľa Privilege s.r.o., či mu zo strany žalobkyne bola uhradená faktúra č. XXXXXXXX, a ak áno, kedy došlo k úhrade.

1.2. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, uplatnil si nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Uviedol, že ako poisťovateľ uzatvoril s G. Q., narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom F. X. XXXX, XXX XX A. W., ako poisťníkom poistnú zmluvu pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to na základe návrhu poisťníka na uzavretie poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 9.5.2022. Predmetom poistenia bolo motorové vozidlo zn. Jaguar XE, EČV: N.. Dňa 1.10.2022 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej poisťník s poisteným motorovým vozidlom Jaguar narazil do motorového vozidla žalobkyne zn. Mercedes Benz A, EČV: B. čím došlo k jeho poškodeniu. Poistná udalosť je žalovaným vedená pod č. XXXX.XXXX/XXX. V dôsledku poškodenia motorového vozidla uzatvorila žalobkyňa s prenajímateľom Privilege SK s.r.o. zmluvu o nájme dopravného prostriedku. Na základe zmluvy o nájme prenajímateľ prenechal za odplatu žalobkyni na dočasné užívanie osobné motorové vozidlo zn. Seat Leon na obdobie od 3.10.2022 do 13.10.2022. Na základe faktúry č. XXXXXXXX fakturoval prenajímateľ žalobkyni za nájom náhradného vozidla sumu v celkovej výške 506,- €. Žalobkyňa si následne uplatnila u žalovaného nárok na zaplatenie nájomného za prenájom motorového vozidla vo výške 506,- € (v trvaní od 3.10.2022 do 13.10.2022, t. j. 11 dní x nájomné vo výške 46,- €/deň). Žalovaný listom zo dňa 18.11.2022 oznámil žalobkyni a prenajímateľovi, že uplatnený nárok na náhradu nájomného nemožno vysporiadať, keďže žalobkyňa nepreukázala, že prenajímateľovi uhradila faktúru č. XXXXXXXX. Žalovaný prostredníctvom svojho zamestnanca v rámci šetrenia poistnej udalosti, po vystavení dokladu o úhrade č. XXXX, priamo telefonicky kontaktoval žalobkyňu a prenajímateľa náhradného vozidla, konkrétne F. H., a zistil, že žalobkyňa potvrdila, že faktúru č. XXXXXXXX neuhradila, rovnako aj samotný prenajímateľ potvrdil, že žalobkyňa faktúru neuhradila a zároveň uviedol, že doklad o úhrade č. XXXX bol žalobkyni vystavený napriek neuhradenej faktúre. Na základe uvedených skutočností mal žalovaný za zrejmé, že žalobkyňa faktúru č. XXXXXXXX neuhradila a nepreukázala vznik škody v jej majetkovej sfére a relevantným spôsobom vyvrátil nepravdivé tvrdenie žalobkyne o domnelej úhrade fakturovanej sumy. Podľa žalovaného podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch vynaložených na nájom náhradného vozidla je skutočnosť, že zo strany poškodeného boli tieto náklady skutočne uhradené. Žalobkyňa však v rámci likvidácie poistného plnenia, a ani v konaní, nepreukázala vznik škody v jej majetkovej sfére, čo je esenciálnym predpokladom nároku na náhradu škody. Podľa žalovaného mohla byť žalobkyňa v konaní procesne úspešná len vtedy, ak by preukázala naplnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala ani elementárny predpoklad zodpovednostného vzťahu, a to vznik skutočnej škody. Poukázal na ustálenú judikatúru ohľadne skutočnej škody, ktorou sa rozumie majetková ujma, ktorá

spočíva v zmenšení majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Ide o vyjadrenie rozdielu v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na veci (R 55/1971). Pojem „skutočná škoda“ sa zároveň dlhodobo interpretuje tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného (R 55/1971), či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného (R 28/2007). Nepostačuje iba zvýšenie pasív poškodeného. Ak preto dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na ich náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, pretože mu škoda zatiaľ nevznikla (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 986/2001). Škoda by vznikla až zaplatením pohľadávky (R 14/2005). K tomu však podľa žalovaného v danej veci nedošlo. Žalovaný označil a predložil listinné dôkazy - poisťnú zmluvu (návrh č. XXXXXXXXXX), e-mail Ing. G. T. zo dňa 16.11.2022, oznámenie stanoviska ku škodovej udalosti zo dňa 18.11.2022 a ďalšie oznámenie stanoviska k podaniu z poisťnej udalosti zo dňa 21.12.2022. Z opatrnosti žalovaný k otázke úhrady fakturovanej sumy navrhol výsluch žalobkyne ako strany sporu a výsluch dvoch svedkov, F. H., konajúceho za spoločnosť Privilege Sk s.r.o. a Ing. G. T., zamestnanca žalovaného, ktorý prešetroval danú vec.

1.3.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že skutkový stav, ktorý strany tvrdili, bol v podstatnej časti nesporný, a vyplynul aj z predložených listinných dôkazov. Pri rozhodnutí súd vychádzal z nesporných tvrdení strán. Jedinou spornou, a pre rozhodnutie sporu dôležitou skutočnosťou bolo, či žalobkyňa uhradila prenajímateľovi náhradného vozidla fakturovanú sumu 506,- €. Podľa názoru súdu prvej inštancie nebolo možné v danej veci aplikovať rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.5.2022, na ktoré sa odvolávala žalobkyňa, pretože toto rozhodnutie sa týkalo škody na vozidle, ktorá skutočne vzniká už momentom poškodenia v čase dopravnej nehody. Predmetom daného sporu však nebolo poškodenie vozidla, ale vynaloženie nákladov na náhradné vozidlo. Takáto škoda nemôže vzniknúť už okamihom poškodenia vozidla, ale až neskôr, a iba zaplatením za prenájom.

1.3.2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že faktúrou č. XXXXXXXX vystavenou dňa 17.10.2022 spoločnosť Privilege Sk s.r.o. fakturovala žalovanej sumu 506,- € za prenájom vozidla Seat Leon od 3.10.2022 do 13.10.2022. Ako forma úhrady bol na faktúre uvedený prevod. Interným e-mailom zo dňa 16.11.2022 Ing. G. T., expert pre odhaľovanie poisťovacích podvodov, oznámil pracovníkom žalovaného, že preveril poisťnú udalosť - predloženú faktúru č. XXXXXXXX dodávateľa Privilege Sk s.r.o. Dôvodom preverenia bol doklad o zaplatení predloženej faktúry (doklad o úhrade č. XXX) vystavený v spoločnosti Privilege SK s.r.o. na sumu 506,- €. Postup preverenia bol taký, že v prvom kroku telefonicky oslovil poškodenú pani Y. M. a požiadal ju o informáciu, či uvedenú faktúru uhradila. Odpovedala, že nie, že to riešil servis. Potom oslovil pána F. H. zo spoločnosti RIVAL s vysvetlením, prečo bol vystavený doklad č. XXX, ktorý deklaruje úhradu faktúry za prenájom vozidla p. M.. Pán H. v rozhovore tvrdil, že celý proces úhrady faktúr za prenájom vznikol na základe žiadosti spoločnosti Wüstenrot poisťovňa. Potvrdil, že vystavil doklad o zaplatení faktúry na p. M., ale doklad p. M. nebol uhradený. Bežne takto vystavuje doklady k likvidácii poisťnej udalosti vo Wüstenrot poisťovni. V skutočnosti je to pohľadávka spoločnosti RIVAL voči Wüstenrot poisťovni. Následne požiadal pána H. o informáciu, s kým v spoločnosti Wüstenrot poisťovňa jednal o nastavení procesov. Na uvedenú otázku už nedokázal odpovedať. Na záver expert konštatoval, že faktúra za prenájom nebola klientom uhradená a v spoločnosti RIVAL evidujú pohľadávku voči spoločnosti Wüstenrot poisťovňa. Listom zo dňa 18.11.2022 žalovaný oznámil spoločnosti Privilege SK s.r.o., že nie je možné vysporiadať uplatnený nárok na náhradu požičovného. Žalovaný v liste uviedol, že podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch vynaložených na nájom náhradného vozidla je skutočnosť, že zo strany poškodeného boli tieto náklady skutočne uhradené. Z došetrených informácií však vyplýva, že poškodená p. M. žiadne náklady nevynaložila, nakoľko nebola poškodenému predložená na úhradu faktúra od spoločnosti Privilege SK s.r.o. Obdobné stanovisko oznámil žalovaný spoločnosti Privilege SK s.r.o. aj v liste zo dňa 21.12.2022, nakoľko neboli zistené žiadne nové skutočnosti, ktoré by potvrdzovali oprávnenosť nároku na náhradu škody. Z dokladu Úhrada faktúry č. XXX predloženej žalobkyňou nebol zrejмый dátum úhrady, ani kto faktúru uhradil.

1.3.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že vychádzajúc z ustanovení § 149, § 150 ods. 2 a § 153 ods. 1, ods. 2 C.s.p. umožnil právnenému zástupcovi žalobkyne na pojednávaní doplniť skutkové tvrdenia v tom, kedy a akým spôsobom žalobkyňa faktúru uhradila, keďže v písomných podaniach tieto dôležité skutočnosti žalobkyňa vôbec neuvádzala. Právny zástupca uviedol, že podľa informácie od žalobkyne bola faktúra uhradená v hotovosti, dátum úhrady nevedel. Právny zástupca ďalej uviedol, že na pojednávaní má k dispozícii len nepodpísané čestné vyhlásenie žalobkyne, že došlo k úhrade, pričom podpísaný originál môže predložiť dodatočne. Za týchto okolností súd prvej inštancie uplatnil koncentráciu konania. Žalobkyňa, resp. spoločnosť Privilege SK s.r.o. už od novembra 2022 vedeli, že k úplnému vybaveniu škodovej udalosti postačovalo predložiť riadny doklad o úhrade faktúry.

Takýto dôkaz žalobkyňa nepredložila dokonca ani na pojednávaní. Ak by žalobkyňa konala starostlivo a so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, všetky dôkazy by predložila už spolu so žalobou, resp. najneskôr spolu s vyjadrením k odporu žalovaného zo dňa 2.8.2023. Z vykonaných dôkazov súd nemal za preukázané, že by žalobkyňa uhradila faktúru za prenájom vozidla. Doklad o úhrade faktúry č. XXX nebol dôveryhodný dôkaz, a to už aj z toho dôvodu, že z neho nevyplýva, kedy a kým mala byť úhrada vykonaná. Navyiac na faktúre bol ako spôsob úhrady uvedený prevod, právny zástupca žalobkyne však tvrdil, že úhrada bola vykonaná v hotovosti, nevedel však kedy. Za dôveryhodné tak súd prvej inštancie považoval dôkazy predložené žalovaným o vykonanom šetrení a o zisteniach expertného pracovníka žalovaného, ktoré potvrdzujú, že žalobkyňa faktúru neuhradila. Dôkazné bremeno v sporovom konaní v prvom rade zaťažovalo žalobkyňu, ktorá ho neuniesla.

1.3.4. Súd prvej inštancie dôvodil, že s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o PZP a OZ (§ 788 ods. 1, § 797 ods. 2, § 823, § 422 ods. 1, ods. 2 OZ, § 4 ods. 2 písm. b/, § 15 ods. 1 zákona o PZP) by mala žalobkyňa právo na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložení nákladov na náhradné vozidlo. Povinnosťou žalobkyne ako poškodenej bolo preukázať škodu spočívajúcu vo vynaložení takýchto nákladov. Žalobkyňa vznik škody nepreukázala. A keďže žalovanej škoda nevznikla, žalovaný nebol povinný zaplatiť žalobkyňi uplatnenú sumu 506,- €, preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.4. Žalovaný mal vo veci celkový úspech, preto mu podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podala odvolanie žalobkyňa dôvodiac tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.); súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.); súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). V odvolaní dôvodila, že za prenájom náhradného vozidla jej bola vystavená faktúra č. XXXXXXXX na sumu 506,- €. Uvedená faktúra bola zo strany žalobkyne uhradená v hotovosti, a to dňa 29.11.2021. O úhrade faktúry za prenájom náhradného vozidla bol spolu s podanou žalobou ako dôkaz predložený doklad o úhrade faktúry č. XXXX, ktorý bol vystavený spoločnosťou Privilege SK s.r.o. a z ktorého vyplýva, že faktúra č. XXXXXXXX bola uhradená v sume 506,- €, teda v celom rozsahu. Vytýkala súdu prvej inštancie, že napriek ňou predložených listinných dôkazov, o. i. aj dokladu o úhrade faktúry za prenájom náhradného vozidla, súd prvej inštancie žalobu zamietol s odôvodnením nepreukázania úhrady faktúry. Súd sa odvolal na to, že z dokladu o úhrade nie je zrejmé, kedy a kto faktúru za prenájom náhradného vozidla uhradil. Predovšetkým poukázala na to, že doklad o úhrade nevystavovala samotná žalobkyňa, ale doklad o úhrade faktúry jej bol vydaný po vykonaní úhrady zo strany spoločnosti Privilege Sk s.r.o. ako prenajímateľa, pričom nemala možnosť obsah tohto dokladu žiadnym spôsobom ovplyvniť. Bez ohľadu na to je z pohľadu preukázania skutočnosti, či v majetkovej sfére žalobkyne vznikla škoda irelevantné, kedy bola zo strany žalobkyne faktúra za prenájom náhradného vozidla uhradená. Podstatná je skutočnosť, že faktúru za prenájom náhradného vozidla uhradila. Ďalej uviedla, že v konaní od počiatku tvrdila, že faktúru za prenájom náhradného vozidla uhradila, o čom predložila aj vyššie uvedený dôkaz, a to doklad o úhrade faktúry. Ďalej tvrdila, že faktúra za prenájom náhradného vozidla bola uhradená v hotovosti. Je bez akéhokoľvek právneho významu, či na faktúre za prenájom náhradného vozidla je uvedená ako forma úhrady prevod, podstatná je tá skutočnosť, že faktúra za prenájom náhradného vozidla bola z jej strany skutočne uhradená a v jej majetkovej sfére vznikla škoda, náhrady ktorej sa podanou žalobou domáhala. Na základe vykonaných dôkazov tak súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.

2.2. Odvolateľka ďalej dôvodila, že napriek jej tvrdeniam a predloženým listinným dôkazom, ktorými preukazovala, a podľa jej názoru aj preukázala úhradu faktúry za prenájom náhradného vozidla, a teda aj samotný vznik škody, žalobkyňa podaním označeným ako vyjadrenie k odporu žalovaného zo dňa 2.8.2023, ktoré bolo súdu zaslané dňa 3.8.2023, navrhla na podporu svojich tvrdení o úhrade faktúry za prenájom náhradného vozidla ako dôkaz, aby súd v zmysle § 190 C.s.p. na základe dopytu vyzval spoločnosť Privilege SK s.r.o. na vyjadrenie, či faktúra za prenájom náhradného vozidla bola zo strany žalobkyne uhradená alebo nie. Vytýkala súdu prvej inštancie, že dôkaz ňou navrhovaný, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností nevykonal, k nevykonaniu tohto dôkazu sa súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyjadril a žalobu zamietol. Súd tak nevykonal dôkaz navrhnutý žalobkyňou, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky

sp. zn. III. ÚS 332/09, podľa ktorého nevykonanie dôkazu možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. K tomuto porušeniu dochádza v prípade, ak z vykonaných dôkazov nemožno spoľahlivo zistiť skutkový stav veci. Ide o prípady, keď súdy nevykonávajú dôkazy, ktorými sa majú vyjasniť sporné skutočnosti, alebo vykonávajú dôkazy navrhované len jednou stranou. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky nadviazal na tento názor a v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 259/2010 uviedol, že nevykonanie dôkazu, ktorý mohol mať pre rozhodnutie podstatný význam, možno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tým dochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom, ako aj k porušeniu princípu rovnosti zbraní. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 4 Cdo 100/2018, resp. 5 Cdo 202/2018 uviedol: „Nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústavy“) (pozri III. ÚS 332/09). V takomto prípade by prichádzalo do úvahy aj vyslovenie porušenia základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 3 ústavy, keďže nevykonanie stranou navrhovaného dôkazu by ho oproti druhej strane znevýhodňovalo.“

2.3. Odvolateľka vytýkala súdu prvej inštancie, že jej nedoručil dôkazy, ktoré žalovaný pripojil k odporu a ktoré mali potvrdzovať, že faktúru za prenájom náhradného vozidla neuhradila. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 25.6.2024, súd prvej inštancie žalobkyňu, resp. jej právneho zástupcu s obsahom uvedených listinných dôkazov neoboznámil. Ako vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania, súd pristúpil len k stručnému oboznámeniu listinných dôkazov s prihliadnutím na to, že tieto dôkazy by mali byť stranám známe. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádza práve z týchto listinných dôkazov, ktoré majú preukazovať tvrdenia žalovaného o údajnom neuhradení faktúry za prenájom náhradného vozidla zo strany žalobkyne. Skutočnosť, že súd žalobkyňu spolu s odporom žalovaného nepredložil listinné dôkazy, ktoré žalovaný údajne k odporu priložil a na nariadenom pojednávaní žalobkyňu, resp. jej právneho zástupcu s obsahom týchto listín vôbec neoboznámil, došlo zo strany súdu v dôsledku nesprávneho procesného postupu k znemožneniu žalobkyne, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

2.4. Odvolateľka odvolaciu súdu navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3.1. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Poukázal na to, že v prejednávanej veci si žalobkyňa v dôsledku poškodenia vlastného vozidla prenajala náhradné vozidlo u prenajímateľa Privilege SK s.r.o. Za jeho užívanie jej prenajímateľ vystavil faktúru č. XXXXXXXX v celkovej výške 506,- €, refundáciu ktorej čiastky si následne žalobkyňa uplatnila u žalovaného. Žalobkyňa však v rámci likvidácie poisťovnej udalosti, a ani v súdnom konaní nepreukázala úhradu sumy v zmysle dotknutej faktúry. V jej majetkovej sfére tak nevznikla žiadna škoda, v dôsledku čoho jej nemohlo byť poskytnuté poisťné plnenie. Ďalej poukázal na to, že ustálená judikatúra skutočnou škodou (damnum emergens) rozumie majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Ide o vyjadrenie rozdielu v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na veci (R 55/1971). Pojem „skutočná škoda“ sa zároveň dlhodobo interpretuje tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného (R 55/1971), či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného (R 28/2007). V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu nemožno za škodu považovať neuhradený dlh: „Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého, ak je škodou ujma, ktorá sa v majetkovej sfére poškodeného reálne prejavila faktickým znížením jeho majetku, potom je opodstatnený záver, že škoda nevzniká dlžníkovi dovtedy, kým svojmu veriteľovi dlžnú čiastku nezaplatil. Sama skutočnosť, že veriteľ má voči dlžníkovi nejakú pohľadávku, i keby bola priznaná rozhodnutím súdu, totiž ešte neznamená, že majetok dlžníka sa o túto pohľadávku znížil. Existencia takejto, dosiaľ neuspokojenej, pohľadávky nie je preto škodou [poznámka dovolacieho súdu: tento právny názor je zastávaný aj v odbornej právnickej literatúre (viď napríklad „Veľké komentáre, Števec a kol., Občiansky zákonník I, C-H-Beck, 2015, str. 1494“)].“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.2.2016 sp. zn. 3 Cdo 467/2013, obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.7.2023 sp. zn. 5 Cdo 79/2023). Ak teda žalobkyňa nezaplatila dlžnú čiastku prenajímateľovi, nemôže si úspešne uplatniť nárok na jej náhradu u žalovaného, pretože jej žiadna škoda nevznikla.

3.2. S poukazom na § 191 ods. 1 C.s.p. žalovaný konštatoval, že žalobkyňa v konaní preukazovala úhradu faktúry č. XXXXXXXX dokladom „úhrada faktúry č. XXXX.“ Z tohto dokladu nebol zrejmy dátum

úhrady, ako ani to, kto faktúru uhradil. Žalovaný prostredníctvom svojho zamestnanca, v rámci šetrenia poistnej udalosti priamo telefonicky kontaktoval žalobkyňu, ktorá uviedla, že faktúru č. XXXXXXXX neuhradila, a prenajímateľa, ktorý rovnako potvrdil, že žalobkyňa faktúru neuhradila. Zároveň uviedol, že doklad o úhrade vystavil žalobkyni napriek neuhradenej faktúre. Písomný záznam z výsledkov šetrenia žalovaný predložil do konania spolu s odporom proti platobnému rozkazu. Žalovaný poukázal na rozporuplné tvrdenia žalobkyne, ktorá zamestnancovi žalovaného uviedla, že faktúru neuhradila, zatiaľ čo v priebehu súdneho konania tvrdila, že túto úhradu zrealizovala. Navyše, v súdnom konaní uvádzala, že faktúru mala zaplatiť v hotovosti, pričom na faktúre bol ako spôsob úhrady označený prevod. Za daných okolností súd prvej inštancie správne vyhodnotil tvrdenia žalobkyne ako nedôveryhodné (odsek 21. odôvodnenia). Preto logicky a správne vychádzal z dôkazov predložených žalovaným o výsledkoch šetrenia poistnej udalosti vykonaného jeho zamestnancom. Súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav, na ktorý aplikoval príslušnú právnu normu a svoje úvahy racionálne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku.

3.3. Podľa žalovaného neobstojí ani názor žalobkyne o naplnení odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p., keď súd nevykonal dokazovanie dopytom prenajímateľa, či bola sporná faktúra z jej strany uhradená. Prvoinštančný súd stanoviskom prenajímateľa disponoval (záznam z výsledkov šetrenia poistnej udalosti, predložený žalovaným) a odkazuje naň aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (odsek 21). Z vykonaných dôkazov preto bolo možné spoľahlivo zistiť skutkový stav veci. Ani jeden z odvolacích dôvodov, namietaných žalobkyňou, nie je v tomto prípade daný.

3.4. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a priznať žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že uhradila faktúru č. XXXXXXXX na sumu 506,- € dňa 29.11.2021, v hotovosti. Dôkazom úhrady tejto faktúry je ňou predložený doklad u úhrade faktúry č. XXXX, vydaný spoločnosťou Privilege SK s.r.o., z ktorého jasne vyplýva, že predmetná faktúra č. XXXXXXXX na sumu 506,- € bola uhradená. K spochybneniu hodnovernosti dokladu o úhrade žalovaným namietla, že nie je zodpovedná za formálne náležitosti dokladu o úhrade faktúry vydaného spoločnosťou Privilege SK s.r.o., keďže nemá žiaden dosah na obsah tohto dokumentu. Relevantným je v tomto prípade len to, že faktúra č. XXXXXXXX na sumu 506,- €, ktorá bola preukázateľne vystavená žalobkyni, bola uhradená. Nemôže byť na jej ťarchu, že doklad o úhrade faktúry vydaný spoločnosťou Privilege SK s.r.o., nespĺňal predpísané náležitosti. Podľa žalobkyne čas a spôsob úhrady faktúry nemá právny význam, dôležité je len to, či jej skutočne vznikla škoda v dôsledku úhrady faktúry. Zotrvála na odvolacom dôvode podľa § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p., keďže súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhnutý dôkaz, aby v zmysle § 190 C.s.p. vyzval spoločnosť Privilege SK s.r.o., ktorá vystavila doklad, na vyjadrenie k úhrade faktúry. Ak mal súd za to, že žalobkyňa nepreukázala úhradu faktúry č. XXXXXXXX, mal vykonať dôkaz, ktorý by danú vec objasnil a ktorého vykonanie v konaní žalobkyňa navrhla. Vytýkala súdu, že sa v odôvodnení rozhodnutia k nevykonaniu predmetného dôkazu žiadnym spôsobom nevyjadril.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. V celom rozsahu zotrval na svojej argumentácii, ktorú prezentoval vo vyjadrení k odvolaniu. Poukázal na to, že žalobkyňa v odvolacej replike neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaný doposiaľ relevantne nevyjadril, alebo ku ktorým by súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nedal adekvátnu odpoveď. Zotrval na tom, že súd prvej inštancie dospel k legitímnemu záveru, ktorý viedol k zamietnutiu žaloby, keďže nebola preukázaná úhrada faktúry č. XXXXXXXX zo strany žalobkyne, absentoval tak dôvod vzniku škody, v dôsledku čoho jej nemohlo byť poskytnuté poistné plnenie. Skutočnosť, že žalobkyňa sa s výsledkom konania subjektívne nestotožňuje, nie je spôsobilé ovplyvniť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Pokiaľ žalobkyňa namietla, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie dopytom prenajímateľa Privilege SK s.r.o., či bola sporná faktúra z jej strany uhradená, poukázal na to, že zo stanoviska prenajímateľa (predložené žalovaným) súd prvej inštancie mohol spoľahlivo zistiť skutkový stav veci, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku (odsek 21). Žalovaný zotrval na tom, že ak žalobkyňa nezaplatila dlžnú čiastku prenajímateľovi, nemôže si úspešne uplatniť nárok na jej náhradu, pretože jej žiadna škoda nevznikla.

6. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to

dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. februára 2026; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobu žalobkyne zamietol. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, keďže v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o zamietnutí žaloby. S odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne iba poukazuje a vyjadri sa len k odvolacím námietkam žalobkyne.

11.1. Odvolateľka v odvolaní dôvodila ustanovením § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., a teda tým, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytýkala mu, že napriek ňou predložených listinných dôkazov, o. i. aj dokladu o úhrade faktúry za prenájom náhradného vozidla, súd prvej inštancie žalobu zamietol s odôvodnením nepreukázania úhrady faktúry. Odvolací súd poukazuje na to, že judikatúra definuje hodnotenie dôkazov ako činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, sp. zn. 3 Cdo 204/2009, aplikovateľné aj za účinnosti C.s.p.). Zároveň podľa Čl. 15 základných princípov C.s.p. dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Je výlučne v kompetencii súdu prvej inštancie v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. (t. j. zásadou voľného hodnotenia dôkazov) vyhodnotiť vykonané dokazovanie a to jednotlivo každý dôkaz a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s Čl. 15 základných princípov C.s.p., ako aj ustanovením § 191 ods. 1 C.s.p. Odvolací súd poukazuje na to, že z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva pre procesnú stranu jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03). Odvolací súd sa v celom rozsahu

stotožňuje s hodnotením dôkazov vykonaným súdom prvej inštancie, predovšetkým rovnako zastáva názor, že doklad o úhrade faktúry č. 001, predložený spolu so žalobou žalobkyňou, nemožno považovať za dôveryhodný dôkaz jednoznačne preukazujúci, že faktúru č. 2022318 zo dňa 17.10.2022, s dátumom splatnosti dňa 31.10.2022, na sumu 506,- €, vystavenú spoločnosťou Privilege SK s.r.o. za prenájom motorového vozidla uhradila žalobkyňa, v dôsledku čoho jej mala vzniknúť škoda, uplatnená v tomto konaní. Odvolací súd poukazuje na to, že pri úhrade faktúry v hotovosti, je štandardným postupom dodávateľa tovaru alebo služby vystavenie pokladničného dokladu, preukazujúceho úhradu fakturovanej sumy tomu, kto úhradu vykonáva. Takýto, ale ani iný hodnoverný dôkaz o úhrade žalovanej sumy, uplatnenej v tomto konaní titulom vzniku škody žalobkyňa pred súdom prvej inštancie nepredložila. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď dôkaz predložený žalobkyňou, ktorým mala preukázať úhradu žalovanej sumy a tým vznik škody, hodnotil vo vzájomnej súvislosti s dôkazmi predloženými v konaní žalovaným, pričom prihliadol na všetko, čo v konaní vyšlo najavo (viď body 19., 20. a 21. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie).

11.2. Odvolateľka vytykala súdu prvej inštancie, že v konaní nevykonala ňou navrhnutý dôkaz dopytom spoločnosti Privilege SK s.r.o., či faktúra za prenájom náhradného vozidla bola zo strany žalobkyne uhradená alebo nie, nevykonanie tohto dôkazu nezdôvodnil v odôvodnení rozhodnutia v predmetnej veci. V súvislosti s uvedenou odvolacou námietkou žalobkyne odvolací súd poukazuje na § 185 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z uvedeného vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Súd musí dbať na to, aby nevytláčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že vykonaným dokazovaním listinnými dôkazmi predloženými žalovaným, predovšetkým emailom zamestnanca žalovaného zo dňa 16.11.2022 (č. I. spisu 39) o výsledku preverenia poistnej udalosti č. XXXXXXXX - faktúra č. XXXXXXXX, mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa faktúru za prenájom motorového vozidla neuhradila, disponoval tak stanoviskom žalovaného k úhrade dotknutej faktúry, vykonanie žalobkyňou navrhnutého dôkazu tak bolo nadbytočné. Odvolací súd v takejto situácii považuje vykonanie dôkazu navrhnutého žalobkyňou za neehospodárne, podľa názoru odvolacieho súdu nevykonanie dotknutého dôkazu súdom prvej inštancie nemalo vplyv na správnosť jeho rozhodnutia. Vzhľadom na dôkaznú situáciu v prejednávanom prípade, neodôvodnenie nevykonania žalobkyňou navrhnutého dôkazu súdom prvej inštancie nie je podľa názoru odvolacieho súdu takou vadou, ktorá by mala za následok porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces.

11.3. Odvolateľka vytykala súdu prvej inštancie, že jej nedoručil dôkazy, ktoré žalovaný pripojil k odporu a ktoré mali potvrdzovať, že faktúru za prenájom náhradného vozidla neuhradila, na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 25.6.2024, súd prvej inštancie žalobkyňu, resp. jej právneho zástupcu s obsahom uvedených listinných dôkazov neoboznámil. Zo zvukovej nahrávky pojednávania konaného v predmetnej veci dňa 25.6.2024 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonala dokazovanie listinnými dôkazmi oboznámením ich stručného obsahu, pričom pred začatím dokazovania upozornil strany, resp. ich právnych zástupcov, že v prípade potreby oboznámi obsah vykonávaných listinných dôkazov podrobne. Právny zástupca žalobkyne k uvedenému spôsobu vykonania dokazovania nemal žiadne námietky a nepožiadala súd prvej inštancie o oboznámenie podrobného obsahu niektorého z vykonávaných listinných dôkazov. Nevzniesol ani námietku týkajúcu sa nedoručenia niektorých listinných dôkazov a nepožiadala ani o ich doručenie. Pokiaľ ide o obsah uvedených listinných dôkazov, mala žalobkyňa, resp. jej právny zástupca možnosť oboznámiť sa s ním aj nahliadnutím do súdneho spisu, resp. do elektronického súdneho spisu. Nemožno preto konštatovať, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu procesných práv žalobkyne. Podľa názoru odvolacieho súdu na uvedenú námietku nemožno prihliadnúť aj s poukazom na ustanovenie § 366 C.s.p., keďže ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní, uvedenú námietku mohla žalobkyňa uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Preto uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.

12. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil, a to aj vo výroku o náhrade trov konania.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Strany sporu majú právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).